

Pytania „Farmera”:

1. czyje zwierzęta będą mogły być uśmiercane w "rzeźni rolniczej"? Czy z jakichkolwiek przepisów wynika, że tylko rolnika?

Wiem, co jest zapisane w rozporządzeniu o "rzeźniach rolniczych". Pytam, czy tylko rolnik będzie mógł ubijać zwierzęta w takiej rzeźni, czy np. też handlarz, który kupił je właśnie 10 minut temu (albo tydzień temu - czy to byłoby możliwe?) u rolnika. Czy w ogóle będzie sprawdzane, kto jest właścicielem zwierząt, ubijanych w ten sposób?

2. Kim może być „podmiot prowadzący rzeźnię rolniczą”? Czy musi być rolnikiem? Jak będzie opodatkowana ta działalność?

Tu nie pytam tylko o podatki, ale o możliwość prowadzenia "rzeźni rolniczej". Kto to jest "podmiot prowadzący rzeźnię rolniczą", bo takie określenie jest użyte w rozporządzeniu. Czy musi to być rolnik? Czy musi być nie-rolnik? Z przepisów podatkowych wynika konieczność bycia nie-rolnikiem - bo jest możliwość tylko określonego uzyskiwania dochodów spoza rolnictwa dla rolnika. Jak powiązać to z określeniem, że rzeźnia ta mieści się "w gospodarstwie"? Czy Ministerstwo Finansów to analizuje, czy też MRiRW, powołując do życia taki byt, jak "rzeźnie rolnicze"?

Odpowiedź MRiRW:

W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 grudnia 2019r. w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw (Dz. U. z 2020r. poz. 56) określono specjalne, mniej rygorystyczne, w porównaniu do wymogów unijnych, wymagania weterynaryjne dotyczące konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia pomieszczeń zakładu dla rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw, nazwanych „rzeźniami rolniczymi”. Wymagania te, stanowią krajowe środki dostosowujące do wymogów prawa Unii Europejskiej z zakresu bezpieczeństwa żywności. Przy czym, podmioty prowadzące tego typu zakłady będą również zobowiązane do spełnienia pozostałych wymogów określonych dla zatwierdzonych rzeźni w innych przepisach prawa krajowego lub unijnego.

W związku z powyższym, przy interpretacji przepisów ww. rozporządzenia obowiązują pojęcia określone w przepisach prawa żywnościowego, w tym definicje zawarte w przepisach ogólnych tj. w rozporządzeniu (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 1.02.2002, str. 1, z późn. zm. ; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463). Definicje: „podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze” (np. podmiot prowadzący rzeźnię rolniczą) oraz „przedsiębiorstwa spożywczego” (np. rzeźnia rolnicza) zostały określone w art. 3 ust. 2 i 3 ww. rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i brzmią następująco, cyt.:

- „przedsiębiorstwo spożywcze” oznacza przedsiębiorstwo publiczne lub prywatne, typu non-profit lub nie, prowadzące jakąkolwiek działalność związaną z jakimkolwiek etapem produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności;

- „podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze” oznacza osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za spełnienie wymogów prawa żywnościowego w przedsiębiorstwie spożywczym pozostającym pod ich kontrolą;”

Ad pyt. nr 1.

Zgodnie z przepisem § 1 ust. 2 pkt 1 lit. a ww. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw w rzeźni rolniczej będą mogły być poddawane ubojowi zwierzęta, których posiadaczem jest podmiot prowadzący daną rzeźnię, jak również zwierzęta innych podmiotów, utrzymywane w gospodarstwach położonych w tym samym powiecie, w którym usytuowana jest ta rzeźnia, lub w powiatach sąsiednich.

Należy przy tym podkreślić, że liczba zwierząt które będą mogły być ubijane w rzeźni rolniczej jest ograniczona - limity wskazano w ww. rozporządzeniu. Spełnienie wymogów ww. rozporządzenia przez podmioty prowadzące rzeźnie rolnicze, w tym m. in. w zakresie identyfikacji zwierząt, czy też limitów uboju zwierząt, będzie kontrolowane przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, która posiada ustawowo przypisane kompetencje do nadzoru, pod względem bezpieczeństwa żywności, nad wszystkimi zatwierdzonymi rzeźniami w Polsce.

Dodatkowo, należy podkreślić, że przepisy z zakresu prawodawstwa weterynaryjnego, jak również przepisy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt nie posługują się pojęciem „rolnik”. Funkcjonują natomiast pojęcia posiadacz zwierząt czy też podmiot, który prowadzi określoną działalność, np. w zakresie utrzymywania zwierząt gospodarskich. W przepisach z zakresu bezpieczeństwa żywności również jest mowa o podmiotach prowadzących określone przedsiębiorstwa spożywcze, np. rzeźnie, jako adresatach określonych w tych przepisach praw i obowiązków, a nie konkretnie o rolnikach. Stąd, w ww. rozporządzeniu użyto określeń: „posiadacz zwierząt”, czy też „podmiot prowadzący rzeźnię”.

Ad pyt. nr 2)

Jak wskazano powyżej, przepisy z zakresu bezpieczeństwa żywności, nie posługują się pojęciem „rolnik”, lecz podmiot prowadzący określoną działalność, w rozumieniu ww. przepisów z zakresu prawa żywnościowego.

Procedura rejestracji podmiotów, które zamierzają prowadzić rzeźnię rolniczą oraz obowiązki tych podmiotów dotyczące składania do powiatowego lekarza weterynarii wniosku o wpis do rejestru zakładów i zatwierdzenie zakładu zostały określone w art. 19-21 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2019 r., poz. 824).

Ponadto, przepisy z zakresu bezpieczeństwa żywności, w tym omawiane rozporządzenie, nie regulują kwestii opodatkowania podmiotów. W tym zakresie kompetencje posiada Ministerstwo Finansów.